

щожени и затова ще използвамъ малкото запазени и единъ трудъ*), както и личното мое проучване на самитъ знамена, за които говоря.

Дружината е била формирана веднага въ В. Търново и през октомврий 1878 год. пристигнала на мѣстоквартируване въ Севлиево. Мѣстното женско дружество „Искра“ решило и приготвило знаме за дружината. На 6 януарий ст. ст. 1879 г., при Великия водосветъ на р. Росица, госпожа Кючукова е поднесла знамето на дружинния командиръ майоръ Сполатбокъ.

На 16 февруарий с. г. импер. комисаръ Князь Дондуковъ — Корсаковъ е направилъ прегледъ на дружината въ гр. В. Търново и тогава разрешилъ формално знамето да се приеме и да му се отдаватъ военни почести.

Това знаме е копринено, съ бълг. трицвѣтъ; размѣрътъ на плата е вис. 147 см., а дълж. 156. На едната страна е изшитъ съ сѣрма лъвъ върху червенъ платъ, поставенъ въ срѣдата на зелената полоса. Надъ лъва е извезано: Отъ женското дружество „Искра“, а подъ него „Севлиево“; отъ другата страна има пакъ лъвъ и надписи: надъ него „На 10-а Севлиевска дружина, а подъ него — „1879 год.“ Дръжката е дълга 307 см., съ диаметръ 4 см., на горния край нѣма никакъвъ завършекъ (кръстъ, лъвъ, копие). Споредъ Кантаржиева на върха е имало копиеобразенъ кръстъ, но сега той липсва; тамъ висятъ три сѣрмени висулки. Платътъ е закованъ съ десетъ златни гвоздейчета.

Върху по-нататъшната история на това знаме може да се каже следното. На 28 и на 29 августъ 1881 г. то е било предадено за пазене въ двореца на българския Князь, защото на 30 августъ всички дружини получиха еднакви и формени знамена, изработени въ Русия — сжщитѣ, които бѣха въ употреба до 6 май 1936 г.

Единъ неуясненъ периодъ отъ живота на знамето е отъ 1912 до 1920 г. Когато балканската война бѣ обявена, много наши пехотни полкове се указаха безъ знамена. Тогава всички стари знамена отъ двореца бѣха изпратени въ частитъ и тамъ разпределѣни. Въ кой полкъ е попаднало знамето на Севлиевското женско дружество, до сега не съмъ установилъ. Положително е, че е повърнато въ Двореца на 19 юлий 1920 год., а въ единъ списъкъ отъ Началника на Пловдивския гарнизонъ подъ № 1952 отъ 21 септемврий 1933 г. знамето се назначава като служило въ 10 Родопски полкъ.

Споредъ мене това е погрѣшно, защото Родопскиятъ полкъ си имаше свое знаме. По-вѣроятно е Севлиевското знаме да е било дадено въ нѣкой отъ полковетъ на 8-а Тунджанска дивизия, които не сж имали знамена (напр. 30, 49

*) Кантаржиевъ Т. — „История на 16 пех. Ловчански полкъ“.